

Feridun MUŞİRİ
(Çeviren: Ozan ÖNEL)

GEÇTİM YİNE SENSİZ O SOKAKTAN AY IŞIĞINDA

Geçtim yine sensiz o sokaktan ay ışığında
Açıldı gözlerim, bütün vücudum göz oldu aradım seni
Taştı içimden seni görme merakım
Oldum yine deli, oldum yine divane
Parladı yine yüreğimin gizliliğinde senin gül hatıran
Güldü yüz hatıranın bahçesi neşesinden
Döndü yüz hatıranın kokusu
Geçmiştik o sokaktan bir gece... hatırladım
Açtık kanatlarımızı, o üzgün yalnızlığımızda dolaştık
Oturduk biraz nehrin yanında
Dökülüp dolmuş sanki tüm dünyanın sırrı siyah gözlerinde...
Harcadım tüm benliğimi sana bakmak için
Gökyüzü duru ve gece sakin
Bahtımız güzel, zaman uslu
Düşmüş ayın yansıması suya
Ağaç dalları sarmış ayı
Gece, çöl, çiçek ve taş
Feda etmişler kendilerini geceyi dinlemek için
Hatırladım. Söylemiştin bana
Uzak dur bu aşktan!
Bak birkaç dakika şu suya ne olur
Geçici aşkın aynasıdır su
Bu bakışların endişeli
Kalbin yarın başkaları ile olacak
Çık git bu şehirden, unut bu aşkı
Dedim sana;

‘Aşktan uzak kalmak’?
Bilmem!
Çıkıp gitmek mi? Senin yanından
Yapamam!
Gönlümün senin arzunla uçtuğu ilk gün
Kumru gibi oturdum pencerenin önünde
Ne korktum ne de uçup gittim, oysaki taşlamıştın beni
Tekrarlayarak; ‘Sen avcısın, ben çölün ceylanıyım diyordum’.
Senin tuzağına düştükten sonra, ne tarafa koşsam fayda etmiyor
Aşktan kaçmayı bilmem
Gidemem, senin yanından gidemem
Ağaçtan bir damla gözyaşı döküldü.
Acı ve feryat ile başladı ağlamaya gece kuşu
Titredi damlalar gözlerinde
Güldü ay, tatlı aşkına
Cevap vermedin bana hatırladım
Sardı vücudumu hüznün
Korkmadım, pes de etmedim
Gitti o gece. Aldı gitti diğer geceleri de beraberinde
Kayboldu acı zalimliğinde
Tek bir haber bile alamadım bu yüce aşktan
Ne de geçtim bir kez daha o sokaktan
Ama ben sensiz nasıl geçtim o sokaktan bir bilsen!
Bir bilsen....